Paul Csavdari

De ce Evanghelia lui Pavel nu e Evanghelia lui Isus

Pavel e venerat ca apostol, dar predică o Evanghelie care deturnează mesajul lui Isus.

În timp ce Isus prezintă crucea ca o crimă nedreaptă comisă de oameni împotriva unui profet drept, Pavel o transformă într-un act de ispășire pentru un „blestem" universal inventat, bazat pe o Geneza 3 literalizată. Aceasta nu e o adaptare; e o denaturare care creează o „altă Evanghelie".

Pavel e un apostol mincinos pentru că înlocuiește adevărul simplu al lui Isus cu o teologie juridică străină. Acest articol clarifică diferența, punând în lumină crucea ca nedreptate umană, nu ca iubire sau ispășire divină.

1. Isus: Crucea ca nedreptate și crimă

Isus descrie crucea (moartea Sa) ca un act de violență și injustiție umană, nu ca un plan divin de „iubire" sau „ispășire". Textele evanghelice arată clar această perspectivă:

- Crucea ca soarta profeților: „Nu se poate ca un proroc să piară în afara Ierusalimului" (Luca 13:33). Isus Își prevede moartea ca pe o crimă tipică comisă de Ierusalim împotriva profeților. Crucea e o nedreptate umană, nu un act de iubire orchestrat de Dumnezeu.

- Uciderea drepților: „Ierusalime, Ierusalime, care omori pe proroci și ucizi cu pietre pe cei trimiși la tine!" (Matei 23:37). Isus Se plasează în linia profeților uciși de liderii religioși fățarnici (Matei 23:29–31). Crucea e un act de violență al „cărturarilor și fariseilor" împotriva unui trimis drept, nu o schemă de ispășire.

- Arestarea ca injustiție: „Ați ieșit ca asupra unui tâlhar, cu săbii și ciomege? … Dar acesta este ceasul vostru și puterea întunericului" (Luca 22:52–53; cf. Marcu 14:48–49, Matei 26:55). Isus denunță arestarea Sa (care duce la cruce) ca o crimă nedreaptă, orchestrată de oameni sub influența „întunericului". Nu e un act de iubire, ci un abuz de putere.

- Păcatul trădării: „Cel ce M-a dat în mâinile tale are un păcat mai mare" (Ioan 19:11). În fața lui Pilat, Isus subliniază că moartea Sa e rezultatul trădării și al păcatului uman (Iuda, liderii religioși), nu un plan divin de răscumpărare.

Observație: În toate aceste texte, Isus nu descrie crucea ca „iubire". Crucea e o crimă nedreaptă, o nedreptate comisă de oameni împotriva unui uns al lui Dumnezeu.

2. Pavel: Crucea ca ispășire pentru un „blestem” inventat

Pavel deturnează sensul crucii, transformând-o dintr-o crimă umană într-o soluție juridică pentru un „blestem” universal. El literalizează Geneza 3, creând o teologie străină de Isus:

- „Blestemul” din Geneza 3: „Printr-un om a intrat păcatul în lume și prin păcat moartea” (Romani 5:12). Pavel tratează Geneza 3 ca un eveniment real, care a adus un „blestem” ontologic (păcat și moarte) asupra tuturor („toți au păcătuit” – Romani 3:23; „în Adam toți mor” – 1 Corinteni 15:22).

- Eva și ispita: „Șarpele a amăgit pe Eva” (2 Corinteni 11:3); „nu Adam a fost amăgit, ci femeia” (1 Timotei 2:14). Pavel vede Geneza 3 ca un fapt istoric, nu o alegorie, fundamentând teologia sa pe un „blestem” inexistent la Isus.

- Crucea ca substituție penală: „Hristos ne-a răscumpărat din blestemul Legii, făcându-Se blestem pentru noi” (Galateni 3:13, citând Deuteronom 21:23). Pavel introduce o schemă juridică: Hristos ia asupra Sa „blestemul” (din Geneza 3 și Lege), o idee absentă la Isus.

- Adam vs. Hristos: „Prin neascultarea unui om, cei mulți au fost făcuți păcătoși; prin ascultarea Unuia, cei mulți vor fi făcuți drepți” (Romani 5:19). Pavel creează o dramă cosmică, străină de simplitatea lui Isus.

Concluzie: Pavel transformă crucea dintr-o crimă umană (cum o vede Isus) într-un act de ispășire pentru un „blestem” inventat, bazat pe o Geneza 3 literalizată. Aceasta e o deturnare gravă a Evangheliei.

3. De ce Pavel e un apostol mincinos?

Pavel nu predică Evanghelia lui Isus, ci o „altă Evanghelie” care denaturează mesajul original. Dovezile sunt clare:

- Contrazice Tatăl iubitor: Isus prezintă un Tată care iubește necondiționat (Matei 5:45). Pavel implică un Dumnezeu care a „blestemat” omenirea prin Adam (Romani 5:12) și Lege (Galateni 3:10). Un Tată care blestemă și apoi cere ispășire e incompatibil cu Isus.

- Inventează un „blestem”: Isus nu menționează Geneza 3, Adam sau un „blestem” universal. Pavel literalizează Geneza 3, creând o problemă (vinovăția universală) pe care tot el o rezolvă prin cruce. Aceasta falsifică Evanghelia simplă a lui Isus.

- Deturnează crucea: Pentru Isus, crucea e o nedreptate umană, o crimă împotriva unui uns al lui Dumnezeu (Luca 13:33, Matei 23:37). Pavel o transformă într-o tranzacție juridică (Galateni 3:13, 2 Corinteni 5:21), schimbând complet sensul.

- Ironia din Galateni 1:6–8: Pavel avertizează: „Dacă cineva vă propovăduiește o altă Evanghelie, să fie anatema” (Galateni 1:8). Dar el însuși predică o Evanghelie diferită, bazată pe un „blestem” absent la Isus, făcându-se vinovat de propria acuzație.

- Ignoră simplitatea lui Isus: Isus cheamă la pocăință și credință (Marcu 1:15, Luca 15). Pavel introduce o schemă juridică inutilă, care face mântuirea dependentă de anularea unui „blestem” inventat.

Verdict: Pavel e un apostol mincinos pentru că înlocuiește Evanghelia lui Isus (crucea ca nedreptate umană, mântuirea prin pocăință) cu o teologie juridică bazată pe un „blestem” universal. Aceasta e o deturnare clară.

4. De ce a deturnat Pavel crucea?

Pavel a construit această teologie din motive contextuale, dar asta nu scuză denaturarea:

- Pentru iudei: Crucea era un scandal („blestemat e cel atârnat pe lemn” – Deuteronom 21:23). Pavel o justifică ca o răscumpărare din „blestem” (Galateni 3:13), folosind Scripturile iudaice.

- Pentru greci: Geneza 3, tratată ca eveniment real, oferea un cadru universal inteligibil, similar miturilor elenistice despre decădere. Pavel face crucea relevantă pentru neamuri, dar la costul denaturării mesajului lui Isus.

- Context iudaic: Ideea unui păcat originar era prezentă în iudaism (ex. 4 Ezra 7:118, 2 Baruc 54:15). Pavel preia această tradiție, dar Isus nu o folosește.

Critică: Isus a predicat clar iudeilor, fără a avea nevoie de Geneza 3 sau de un „blestem”. Pavel creează o problemă teologică („blestemul”) pe care Isus n-o recunoaște, deturnând crucea dintr-o crimă nedreaptă într-o ispășire juridică.

5. Concluzie fără compromis

Isus prezintă crucea ca o crimă nedreaptă, o nedreptate umană împotriva unui profet drept (Luca 13:33, Matei 23:37, Luca 22:52–53). Pavel o deturnează, transformând-o într-un act de ispășire pentru un „blestem” universal inventat, bazat pe o Geneza 3 literalizată (Romani 5:12, Galateni 3:13). Evanghelia lui Isus e simplă: Tatăl iubește, mântuirea vine prin pocăință, crucea e o injustiție umană.

Pavel predică o „altă Evanghelie”, juridică și complicată, care contrazice mesajul lui Isus. Pentru asta, Pavel e un apostol mincinos. Creștinismul modern, influențat de Pavel, a pierdut simplitatea lui Isus.

Alegerea e clară: Isus, cu crucea ca nedreptate, sau Pavel, cu crucea ca ispășire. Nu le poți urma pe amândouă.